

Oponentský posudek diplomové práce Miroslavy Paškové: Možnosti realizace komunální rodinné politiky na území Prahy

Oponentka: Mgr. Eva M. Hejzlarová

Osou diplomové práce Miroslavy Paškové „Možnosti realizace komunální rodinné politiky na území Prahy“ je snaha o navržení forem i obsahu komunální rodinné politiky v Praze. K tomu, aby toto snažení nebylo ploché, realizuje autorka velmi podrobnou, do hloubky jdoucí a teoreticky propracovanou analýzu aktérů, jejíž závěry využívá i při návrhu politiky doplněném o scénáře možného vývoje. Diplomová práce využívá sekundární data, nicméně stěžejní jsou pro ni primární data z terénního výzkumu.

Autorka projevila při designu výzkumu i samotném psaní velkou zralost; obdivuhodný je objem získaných dat i způsob, jakým s nimi autorka pracuje. Jedná se o – v mnohém – objemnou práci, která vysoko převyšuje nároky kladené na závěrečné práce magisterského studia. Následují připomínky či výhrady.

Diplomové práci by neškodil úvod, ve kterém by byl více vysvětlen kontext a cíl práce. Neznalé čtenáře totiž může bez vysvětlujícího úvodu práce po velmi dlouhou dobu připadat jako – z hlediska obsahu sice velmi inspirativní a zajímavý, ale přesto nakonec – nesourodý sled argumentů a závěru. Práce není v tomto ohledu úplně „čtenářsky přívětivá“ – zařazování pasáží, které čtenáře/ku „pouze“ orientují a věcně třeba neříkají nic nového, není přežitkem. Lepší orientaci v diplomové práci by napomohlo také číslování kapitol a jejich hierarchizace.

Absence výše zmíněného může být projevem obecnějšího jevu – pracovně jej lze nazvat jako jistou „živelnost“ práce. Ta se ukazuje i v dalším dvojsečném projevu, kterým je velmi živý a rychlý jazyk. Ten na jedné straně působí přesnými a výstižnými formulacemi, stejně jako jejich koncentrací, na druhé straně tento styl místy svádí kař příliš sebevědomému vyjadřování a rychlým závěrům. Příkladem může být relativně příkré hodnocení komunitního plánování na s. 29. Užívání „lehkého“ jazyka má ještě jedno úskalí – není vždy zřejmé, zda autorka míní svůj výrok vážně, nebo je v něm třeba prvek ironie. Tak je tomu například v následující větě: „Dnes už je evidentní, že hromadné rušení školek, jeslí, dokonce i základních škol v 90. letech vyvolané poklesem počtu narozených dětí, zvládal stát, respektive obce, relativně pružně, zatímco obnovu školek či navyšování jejich kapacit v reakci na současný babyboom tak pohotově nezvládá.“ (s. 63)

Vylepšovat by se dala také kapitola „Sběr a analýza dat“, kde by bylo možné jít co do úrovně obecnosti níž. Autorka hovoří o tom, že provedla „osobní nestrukturované rozhovory s některými aktéry“, nicméně už není šance se dozvědět, kolik jich bylo a z jakých okruhů aktérů se rekrutovali. Pro orientační představu o časové dotaci, která byla práci věnována, by to bylo zajímavé, stejně tak proto, aby bylo nárokům na akademické psaní učiněno zadost. Podobně by bylo žádoucí dozvědět se něco více o pozici autorky – v průběhu textu vyplývá, že je také aktérkou komunální rodinné politiky (spoluautorkou webového portálu na Praze 6), ale o tom, zda a jak jí to usnadnilo přístup k informacím či zda jí v průběhu výzkumného procesu pomohla nějaká jiná její identita (např. členství v ODS, rodinné vazby apod.), se nic nedozvíme. Jde nicméně opět o legitimní akademický požadavek.

Práce je na formálně velmi dobré úrovni, práci se zdroji hodnotím bez výhrad.

Diplomová práce Miroslavy Paškové je vynikající, výše uvedené výtky jsou více než kosmetické. Nezbyvá než autorku povzbudit k dalšímu akademickému snažení. **Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně a pochvalu děkana za vynikající diplomovou práci.**

Mgr. Eva M. Hejzlarová

v Praze dne 18. června 2009